Lietas Nr. C15227914
Lietas arhīva Nr. C-0861-15/15

AIZMUGURISKS SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā 2015. gada 28. aprīlī

Jelgavas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese K. Zaura
ar tiesas sēžu sekretāri L. Krūziņu,
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu AS „Norvik Banka" prasībā pret /pers. D/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

AS „Norvik Banka" (turpmāk arī Prasītājs) cēlusi tiesā maza apmēra prasību pret /pers. D/ (turpmāk arī Atbildētājs) par parāda piedziņu, kurā lūdz piedzīt no Atbildētāja par labu Prasītājam no līguma izrietošās un neizpildītās maksājumu saistības 11 192,55 EUR apmērā, tajā skaitā: pamatparādu 5 854,06 EUR, līgumiskos procentus 2 537,92 EUR, likumiskos procentus 1 044,95 EUR un līgumsodu 1 755,62 EUR; visus tiesāšanās izdevumus; kā arī noteikt Prasītājam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6 % gadā no piespriestās, bet neizpildītās pamatsummas.

Prasība pamatota ar to, ka 2009. gada 13. jūlijā, veicot atbildētāja iepriekšējo parāda saistību pārstrukturēšanu, starp Prasītāju un Atbildētāju tika noslēgts Aizdevuma līgums Nr. PTKR002991 (turpmāk –Līgums), saskaņā ar kuru Atbildētājam tika piešķirts aizdevums 5 930,37 EUR (4 167,89 Ls) apmērā, ar procentu likmi – 24% gadā - un aizdevuma atmaksas termiņu - 2015. gada 28. jūlijs. Saskaņā ar Līguma maksājumu grafiku Atbildētājam bija jāveic maksājumi līdz katra mēneša 28. datumam, nodrošinot, lai maksājumu grafikā norādītajos datumos Atbildētāja kontā ir pietiekošs naudas daudzums aizdevuma atmaksas veikšanai. Par katru Līgumā norādītās saistības izpildes kavējuma dienu Atbildētājs maksā Prasītājam līgumsodu 0,15% apmērā no savlaicīgi nesamaksātās summas, ja nokavējums saistīts ar neiespējamību veikt naudas līdzekļu norakstīšanu no norēķinu konta naudas trūkuma vai citu no Prasītāja neatkarīgu apstākļu dēļ. Līgumsoda samaksa neatbrīvo Atbildētāju no saistību izpildes (Līguma 3.1., 3.3. punkts).

Prasītājs norāda, ka Atbildētājs nepildīja ar Līgumu uzņemtās saistības, jo nenodrošināja, lai maksājumu grafikā norādītajos datumos viņa kontā ir pietiekošs naudas daudzums aizdevuma atmaksas veikšanai. Pēdējais maksājums ir saņemts 2010. gada 22. jūnijā 120,97 EUR apmērā.

Norāda, ka Prasītājam saskaņā ar Līguma 2.3.2. punkta noteikumiem ir tiesības pirms termiņa izbeigt Līgumu un pieprasīt no Atbildētāja pirms termiņa nodrošināt norēķinu kontā kredīts summu, aprēķināto procentu un līgumsoda summu, ja atbildētājs pārkāpj kādu no Līguma noteikumiem. Ar 2011. gada 17. oktobra paziņojumu par līguma pirmstermiņa izbeigšanu, Atbildētājam tika dots 10 dienu termiņš saistību izpildei, taču Atbildētājs saistības neizpildīja, līdz ar to Līgums tika izbeigts ar 2011. gada 27. oktobri.

Prasītājs norāda, ka aprēķinājis līgumiskos procentus līdz 2011. gada 27. oktobrim, t.i. līdz datumam, ar kuru tika izbeigts pušu starpā noslēgtais Līgums. Savukārt ņemot vērā Civillikuma 1756., 1757., 1765. pantu, Prasītājam ir tiesības aprēķināt un pieprasīt no Atbildētāja par laika periodu no 2011. gada 28. oktobra līdz 2014. gada 29. septembrim likumiskos nokavējuma procentus – 6% gadā- no neatmaksātās kredīta pamatsummas, kas sastāda 1 044,95 EUR.

Prasītājs norāda, ka prasības celšanas brīdī Atbildētāja no Līguma izrietošās un neizpildītās maksājumu saistības sastāda 11 192,55 EUR, tajā skaitā neatmaksātā aizdevuma pamatsumma 5 854,06 EUR, līgumiskie procenti par aizdevuma izmantošanu par laika periodu no 2009. gada 28. oktobra līdz 2011. gada 27. oktobrim 2 537,92 EUR, līgumsods 1 755,62 EUR par laika periodu no 2009. gada 28. novembra līdz 2011. gada 28. septembrim un likumiskie nokavējuma procenti 1 044,95 EUR par laika periodu no 2011. gada 28. oktobra līdz 2014. gada 29. septembrim.

Prasītājs norāda, ka vērsies tiesā pret Atbildētāju ar pieteikumu par saistības piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā, bet ar Jelgavas tiesas 2011. gada 28. decembra lēmumu lietā Nr. 3-12/2898 Prasītāja pieteikums tika atstāts bez izskatīšanas.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1587., 1589., 1716., 1717. pantu, 1720. panta 2. punktu, 1753., 1756., 1757., 1759. pantu, 1762. panta 1. punktu, 1764., 1811., 1943. pantu un 1946. panta pirmo daļu.

Lietas dalībnieki uz tiesas sēdi neieradās. Par tiesas sēdi lietas dalībniekiem paziņots atbilstoši Civilprocesa likuma 56. panta noteikumiem. Prasītājs iesniedzis tiesā lūgumu skatīt lietu bez Prasītāja pārstāvja piedalīšanās, norādot, ka prasību uztur pilnā apmērā uz prasības pieteikumā norādītajiem argumentiem (lietas 37. lapa).

Atbildētājam sūtītā tiesas pavēste saņemta atpakaļ tiesā ar norādi, ka beidzies glabāšanas laiks (lietas 34.-36. lapa). Tā kā Atbildētājam pavēste sūtīta uz deklarēto dzīvesvietu (lietas 40. lapa), tiesa atzīst, ka Atbildētājam par tiesas sēdes vietu un laiku ir paziņots Civilprocesa likuma 56. panta piektajā daļā noteiktajā kārtībā un sūtīto dokumentu saņemšanas atpakaļ tiesā neietekmē to paziņošanas faktu (Civilprocesa likuma 56.^{1} panta otrā daļa). Par neierašanās iemesliem Atbildētājs tiesu rakstiski nav informējis, lūgumus nav pieteicis, rakstveida paskaidrojumus par prasību nav iesniedzis un iebildumus pret prasību nav cēlis.

Novērtējot minētos apstākļus, tiesa nesaskata Civilprocesa likuma 209., 210. pantos noteiktos lietas izskatīšanas atlikšanas pamatus, līdz ar ko lieta izskatāma lietas dalībnieku prombūtnē.

Civilprocesa likuma 208.^{1} panta pirmā daļa nosaka, ka aizmugurisks spriedums ir spriedums, ko pirmās instances tiesa taisa lietā, kurā atbildētājs nav sniedzis paskaidrojumus par prasību un nav ieradies pēc tiesas aicinājuma, nepaziņojot neierašanās iemeslus.

Tā kā Atbildētājs nav sniedzis paskaidrojumus par prasību un nav ieradies uz tiesas sēdi, nepaziņojot neierašanās iemeslus, tiesai ir pamats lietā taisīt aizmugurisku spriedumu. Tiesa nesaskata Civilprocesa likuma 208.^{1} panta trešajā daļā noteiktos šķēršļus aizmuguriska sprieduma taisīšanai.

Motīvu daļa

Tā kā Atbildētājs ar savu bezdarbību rada pārliecību, ka viņš nevēlas piedalīties procesā, tiesai ir pamats secināt, ka viņš neapstrīd prasību. Tādējādi lietā esošie rakstveida pierādījumi atzīstami par pietiekamiem strīda izšķiršanai.

Novērtējot prasības pieteikumā norādītos apstākļus kopsakarā ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem, tiesa uzskata, ka prasība par parāda piedziņu ir pamatota un apmierināma pilnīgi.

2009. gada 13. jūlijā starp AS „Norvik Banka" un /pers. D/ tika noslēgts Aizdevuma līgums Nr. PTKR002991 (lietas 10.-11. lapa), saskaņā, ar kuru Atbildētājam tika izsniegts aizdevums 5 930,37 EUR (4 167,89 Ls) apmērā, Atbildētāja saistību pret Prasītāju pilnīgai izpildei, kas izriet no 2007. gada 17. jūlija Patēriņa kredīta līguma Nr. PTK-009625 un 2007. gada 6. jūnija Līguma Nr. VK10025360 par VIVA norēķinu karšu izsniegšanu un lietošanu, ar kredīta atmaksas termiņu – 2015. gada 28. jūlijs (Līguma 1.1. punkts). Puses vienojušās, ka par aizdevuma izmantošanu Atbildētājs maksā procentus – 24% gadā (Līguma 1.3. punkts). Līgumu un Maksājumu grafiku, kas ir neatņemama Līguma sastāvdaļa (lietas 11. lapa), puses ir parakstījušas.

Līguma 2.2.1. punktā puses vienojušās, ka Atbildētājam ir pienākums atmaksāt Prasītājam kredītu un maksāt procentus par kredīta izmantošanu maksājumu grafikā noteiktajā kārtībā, nodrošinot nepieciešamo naudas summu norēķinu kontā. Līguma 3.1.pukntā puses vienojušās, ka Atbildētājs maksā Prasītājam līgumsodu 0,15% apmērā no savlaicīgi nesamaksātās summas, ja nokavējums saistīts ar neiespējamību veikt naudas līdzekļu norakstīšanu no norēķinu konta naudas trūkuma vai citu no Prasītāja neatkarīgu apstākļu dēļ.

Tiesa atzīst, ka Aizdevuma līgums ir noslēgts atbilstoši Civillikuma prasībām. Lietā nav iesniegti pierādījumi, ka kāda no pusēm minēto Līgumu būtu apstrīdējusi, līdz ar to tas ir saistošs līgumslēdzējpusēm.

Tiesai nav pamats apšaubīt, ka Prasītājs, saskaņā ar Līguma nosacījumiem, izsniedza Atbildētājam kredītu 5 930,37 EUR (4 167,89 Ls) apmērā, jo tas apstiprinās ar aizdevumu konta izrakstu (lietas 12. lapa).

Saskaņā ar Civillikuma 1934. pantu, ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Saskaņā ar Civillikuma 1943. pantu aizņēmējam jāatdod tāda pati summa kā aizņēmies. Savukārt Civillikuma 1946. panta pirmā daļa nosaka, ka procenti par aizdevumu dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

Tā kā Atbildētājam saskaņā ar Līgumu ir izsniegts aizdevums, tad viņam ir jāatdod Prasītājam tādu pašu summu kā aizņēmies.

No parāda summas aprēķina (lietas 14.-16. lapa) tiesa konstatē, ka Atbildētājs nav pildījis ar Līgumu uzņemtās saistības, jo neveica ikmēneša maksājumus kredīta un procentu samaksai atbilstoši Maksājumu grafikam (lietas 14. lapa). Laika periodā no 2009. gada 28. augusta līdz 2010. gada 22. jūnijam Atbildētājs ir veicis neregulārus maksājumus kredīta un procentu samaksai un pēdējais maksājums ir veikts 2010. gada 22. jūnijā.

Prasītājs savu no Līguma izrietošo aizskarto interešu aizstāvībai ir vērsies tiesā ar pieteikumu par saistību piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā, kas ar Jelgavas tiesas tiesneses 2011. gada 28. decembra lēmumu ir atstāts bez izskatīšanas (lietas 17. lapa).

Atbilstoši Civilprocesa likuma 96. panta piektās daļas noteikumiem, pusei nav jāpierāda tie fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse. Pamatojoties uz minēto likuma normu, kā arī ņemot vērā to, ka Atbildētājs nav cēlis iebildumus pret prasību ne kopumā, ne kādā tās daļā, tiesai nav pamata apšaubīt to, ka Atbildētājs pilnībā nav izpildījis ar Līgumu uzņemtās saistības. Atbildētājs nav arī iesniedzis pierādījumus, ka būtu parādu pilnībā vai daļēji atdevis, bet samaksas pierādīšanas pienākums atbilstoši Civillikuma 1838. pantam gulstas uz parādnieku. Līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt Prasītāja iesniegto parāda aprēķinu.

Ņemot vērā minēto tiesa atzīst, ka Prasītājs ar lietā iesniegtajiem pierādījumiem to kopumā ir pierādījis, ka Atbildētāja no Līguma izrietošā un neatmaksātā aizdevuma pamatsumma ir 5 854,06 EUR, kas ir piedzenama no Atbildētāja Prasītāja labā.

Tā kā samaksa nav pierādīta, tiesa atzīst, ka ir iestājies parādnieka nokavējums un Prasītājam ir tiesības saskaņā ar pušu noslēgtā Līguma 2.3.2. punktu vienpusēji atkāpties no līguma un pieprasīt neatmaksāto aizdevuma pamatsummu, aizdevuma lietošanas procentus.

No paziņojuma (lietas 13. lapa) redzams, ka Prasītājs, izmantojot pušu noslēgtā Līguma 2.3.2. punktā noteiktās tiesības ir vienpusēji atkāpies no Līguma ar 2011. gada 27. oktobri.

Prasītājs ir aprēķinājis un lūdz piedzīt no Atbildētāja līgumiskos procentus par kredīta izmantošanu par laika periodu no 2009. gada 28. oktobra līdz 2011. gada 27. oktobrim 2 537,92 EUR apmērā.

Civillikuma 1753. pants nosaka, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Savukārt Civillikuma 1946. panta pirmā daļa nosaka, ka procenti par aizdevumu dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

Pienākums maksāt procentus par kredīta izmantošanu, kā arī to apmērs – 24% gadā - Atbildētājam ir pielīgts Līguma 1.3. un 2.2.1. punktā, bet minētā Līguma pielikumā esošajā Maksājumu grafikā (lietas 11. lapa) ir noteiktas konkrētas procentu maksājumu summas, kas ir maksājamas laika periodā no 2009. gada 28. augusta līdz 2015. gada 28. jūlijam.

No parāda summas aprēķina (lietas 14.-16. lapa) tiesa konstatē, ka Atbildētājs nav pildījis ar Līgumu uzņemtās saistības, jo neveica ikmēneša maksājumus kredīta pamatsummas un procentu samaksai atbilstoši maksājumu grafikam un viņam ir izveidojies procentu par kredīta izmantošanu parāds 2 537,92 EUR apmērā, kas aprēķināti līdz līguma vienpusējai izbeigšanai.

Tā kā Atbildētājam bija pienākums maksāt procentus par aizdevuma izmantošanu, Atbildētājs nav apstrīdējis Prasītāja iesniegto procentu parāda aprēķinu, tiesa atzīst, ka pamatota un pierādīta ir Prasītāja prasība par aizdevuma izmantošanas procentu 2 537,92 EUR apmērā par laika periodu no 2009. gada 28. oktobra līdz 2011. gada 27. oktobrim piedziņu no Atbildētāja.

Prasītājs saskaņā ar Līgumu ir aprēķinājis un lūdz piedzīt no Atbildētāja līgumsodu 1 755,62 EUR apmērā par periodu no 2009. gada 28. novembra līdz 2011. gada 28. septembrim.

Saskaņā ar Civillikuma 1716. pantu *(likuma redakcijā līdz 2013. gada 31. decembrim)* līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi.

Atbilstoši Civillikuma 1717. pantam *(likuma redakcijā līdz 2013. gada 31. decembrim)* līgumsodu var pievienot katram līgumam, un to var noteikt nevien naudā, bet arī citās vērtībās. Līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas.

Savukārt Civillikuma 1720. pants nosaka, ka kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Līgumsods ir civiltiesību institūts ar divējādu dabu, no vienas puses tas ir saistības pastiprinājums, no otras puses līgumsods kļūst par atbildības izpausmi, ja pastiprinājums izrādījies nepietiekams *(K. Torgāns. Saistību tiesības. I daļa. Rīga, 2006., 115. lpp.).*

Konkrētajā gadījumā Līguma 3.1. punktā puses vienojušās, ka par katru Līgumā norādītās saistības izpildes kavējuma dienu Atbildētājs maksā Prasītājam līgumsodu 0,15% apmērā no savlaicīgi nesamaksātās summas, ja nokavējums saistīts ar neiespējamību veikt naudas līdzekļu norakstīšanu no norēķinu konta naudas trūkuma vai citu no Prasītāja neatkarīgu apstākļu dēļ.

No parāda summas aprēķiniema (lietas 14.-16. lapa) redzams, ka Atbildētājs nav veicis maksājumus Līgumā un maksājumu grafikā noteiktajā kārtībā un termiņos. Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Prasītājam bija tiesības piemērot Līgumā noteiktās soda sankcijas (līgumsodu) pret Atbildētāju par savlaicīgi nesamaksātiem maksājumiem un prasīt no Atbildētāja saistības izpildījumu.

Tiesa izvērtējot līgumsoda aprēķinus atzīst, ka Prasītājs līgumsodu ir aprēķinājis atbilstoši Līguma noteikumiem. Tiesai nav pamata apšaubīt Prasītāja iesniegto līgumsoda aprēķinu, jo pretējus pierādījumus Atbildētājs nav iesniedzis un šos aprēķinus nav apšaubījis.

Tiesas ieskatā Prasītāja veiktais līgumsoda aprēķins nav pretējs Civillikuma 1. pantā noteiktajam labas ticības principam. Tāpat tiesas ieskatā Prasītāja aprēķinātais līgumsods nav vērtējams kā nesamērīgs un neproporcionāls. Tiesa uzskata, ka ņemot vērā samaksas nokavējumu ilgumu un galvenā parāda summu, Prasītāja aprēķinātais līgumsods ir vērtējams kā samērīgs.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka no Atbildētāja piedzenams līgumsods 1 755,62 EUR apmērā par periodu no 2009. gada 28. novembra līdz 2011. gada 28. septembrim, kas aprēķināts saskaņā ar Līgumu.

Prasītājs ir aprēķinājis un lūdz piedzīt no Atbildētāja likumiskos nokavējuma procentus 1 044,95 EUR apmērā par laika periodu no 2011. gada 28. oktobra līdz 2014. gada 29. septembrim no neatmaksātās kredīta (aizdevuma) pamatsummas.

Civillikuma 1756. pants nosaka, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1757. pantu, nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs. Ja tas nav darīts, tad atzīstams, ka klusējot pieņemti likumiskie procenti (1765.p.). Saskaņā ar Civillikuma 1765. panta pirmo daļu likumiskie procenti ir seši procenti no simta gadā.

Civillikuma 1759. panta 1. punktā noteikts, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu [..]; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem. Savukārt minētā panta 2. punktā noteikts, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par svešu naudu, nevien tad, kad tās turētājs to lietojis savā labā, bet arī tad, kad viņam pienācies šo naudu noguldīt uz procentiem un viņš to nav darījis.

Tiesa atzīst, ka tā kā Atbildētājs nav veicis pilnīgu kredīta atmaksu un tas ir Prasītāja kapitāls, kas pēc 2011. gada 28. oktobra – līguma vienpusējas izbeigšanas - joprojām atrodas pie Atbildētāja, tad Prasītājam atbilstoši Civillikuma 1756., 1759. un 1765. panta nosacījumiem ir tiesības saņemt no Atbildētāja likumiskos nokavējuma procentus - 6% gadā no neatmaksātās kredīta (aizdevuma) pamatsummas. Tādējādi no Atbildētāja Prasītāja labā par laika periodu no 2011. gada 28. oktobra līdz 2014. gada 29. septembrim ir piedzenami likumiskie nokavējuma procenti Prasītāja pieprasītajā apmērā – 1 044,95 EUR.

Uz šiem pašiem motīviem tiesa atzīst par pamatotu Prasītāja lūgumu noteikt Prasītāja tiesības saņemt likumiskos nokavējuma procentus - 6% (seši procenti) gadā no piespriestās, bet nepiedzītās parāda pamatsummas, jo to paredz Civilprocesa likuma 195. pants, kā arī likumisko procentu maksāšanas pienākumu un to apmēru nosaka Civillikuma 1756., 1759. un 1765. pants.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Prasītājs, iesniedzot prasību, samaksājis valsts nodevu 649,81 EUR (lietas 7., 8. lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR (lietas 9. lapa), kopā samaksājot tiesas izdevumus 654,51 EUR, kas piedzenami no Atbildētāja Prasītāja labā.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, Atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 208.[1], 208.[2], 208.[4] pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt pilnīgi.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu AS „Norvik Banka", reģistrācijas Nr. 40003072918, parādu **11 192,55 EUR** (vienpadsmit tūkstoši viens simts deviņdesmit divi *euro*, 55 centi), kas sastāv no: pamatparāda 5 854,06 EUR, līgumiskajiem procentiem par aizdevuma izmantošanu 2 537,92 EUR par laika periodu no 2009. gada 28. oktobra līdz 2011. gada 27. oktobrim, likumiskajiem procentiem 1 044,95 EUR par laika periodu no 2011. gada 28. oktobra līdz 2014. gada 29. septembrim, līgumsoda 1 755,62 EUR par laika periodu no 2009. gada 28. novembra līdz 2011. gada 28. septembrim; un tiesas izdevumus **654,51 EUR** (seši simti piecdesmit četri *euro*, 51 cents), ko iemaksāt kontā Nr. LV47LATB00000PATEREUR, AS „Norvik Banka".

Noteikt AS „Norvik Banka", reģistrācijas Nr. 40003072918, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt 6% (seši procenti) gadā no parāda pamatsummas -5 854,06 EUR.

Noteikt /pers. D/ termiņu labprātīgai sprieduma izpildei - 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Tiesas spriedumu Prasītājs 20 dienu laikā no pilna aizmuguriska sprieduma sastādīšanas dienas – 2015. gada 12. maija - var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesai, iesniedzot apelācijas sūdzību Jelgavas tiesā.

Atbildētājs 20 dienu laikā no aizmuguriska sprieduma nosūtīšanas dienas ir tiesīga iesniegt Jelgavas tiesā pieteikumu par tiesvedības atjaunošanu un lietas izskatīšanu no jauna.

Tiesnese K. Zaura